

APROBAT

În şedinţa Biroului permanent al
Camerei Deputaţilor
din data de 13.09.2006
Nr. 982

Parlamentul României Camera Deputaţilor

Bucureşti, 30 august 2006
Nr. 58/2/1006

INFORMARE

*privind participarea la prima parte a celei de-a 52-a sesiuni
a Adunării Uniunii Europei Occidentale (AUEO)
(Paris, 19-21 iunie 2006)*

În perioada 19-21 iunie s-a desfăşurat, la Paris, prima parte a celei de-a 52-a sesiuni a Adunării Uniunii Europei Occidentale (AUEO).

Din partea Camerei Deputaţilor au participat doamna deputat **Florina Ruxandra Jipa (PRM)**, *preşedintele delegaţiei parlamentare române la AUEO*, membru al Comisiei de apărare, domnul deputat **Cristian Silviu Buşoi (PNL)**, membru al Comisiei de apărare, domnul deputat **Florin Iordache (PSD)**, membru al aceleiaşi comisii, domnii deputaţi **Ioan Timiş (PSD)** şi **Nicolae Popa (PC)**, membri ai Comisiei politice, doamna **Anca Petrescu Mărculeţ (PRM)**, membru al Comisiei pentru relaţii parlamentare şi publice, domnul deputat **Csaba Levente Szekely (UDMR)**, membru supleant al Comisiei tehnologice şi aerospaţiale, precum şi domnul Daniel Dulca, secretarul delegaţiei.

În dimineaţa zilei de 19 iunie a.c. a avut loc întâlnirea secretarilor de delegaţii şi, de asemenea, reuniunea grupurilor politice (Grupul Federat, Grupul Socialist, Grupul Liberal). Lucrările sesiunii au început în după-amiaza zilei de 19 iunie a.c.

În discursul său de deschidere, preşedintele Adunării, domnul Jean Pierre-Masseret, a evidenţiat următoarele:

- *Adunarea Uniunii Europei Occidentale doreşte să-şi găsească locul în cadrul dezbaterei privind evoluţiile instituţionale în Europa, iar această organizaţie atât de contestată poate servi ca support al unei evoluţii democratice, care să permită un control parlamentar eficient. Miza este*

clară : construirea unui spațiu european, a unei Europe care să fie un actor respectat în arhitectura geopolitică de mâine. Pentru ca acest spațiu politic să poată exista, sunt necesare instrumente. Printre ele se regăsește problema securității și apărării – obiectivul organizației noastre. Aspectele de securitate și de apărare aparțin în momentul de față dimensiunii interguvernamentale. Parlamentul European, ales prin vot universal și având competențe și responsabilități extinse, dorește să trateze toate problemele care au legătură cu spațiul european, inclusiv aspectele de securitate și de apărare. Aceste probleme care sunt inerente suveranității naționale nu pot fi decise decât de guvernele naționale, șefii de stat și parlamentele naționale, care aprobă bugetul în domeniul apărării și care hotărăsc trimiterea de trupe pe teatrele de operațiuni externe, sub egida Uniunii Europene, ONU, sau a unor organizații regionale;

- cetățenii europeni sunt foarte atașați de domeniul securității și apărării, întrucât au înțeles că viața lor cotidiană, progresul economic, social, cultural și democratic depind de conceptul de securitate. Fără pace și securitate, obiectivele evocate anterior nu pot fi atinse. Politicii interguvernamentale trebuie să-i corespundă în mod firesc controlul interparlamentar al reprezentanților parlamentelor naționale. În momentul de față, când Uniunea Europeană este în căutarea unor răspunsuri pentru eficientizarea funcționării instituțiilor comunitare, AUEO are un rol de jucat în relația cu Parlamentul European, cu instituțiile europene, în parteneriat cu parlamentele naționale, în relație cu guvernele naționale.

A urmat discursul domnului **Karel de Gucht**, ministrul belgian al afacerilor externe și reprezentant al viitoarei Președinții a UEO. Domnia sa apreciază că Politica Externă și de Securitate a Uniunii Europene s-a dezvoltat de la mijlocul anilor 80, prin crearea în 1992 a funcției de Înalt Reprezentant pentru Politică Externă și Securitate Comună, ce a permis Uniunii Europene exprimarea unui punct de vedere unitar, chiar dacă Înaltul Reprezentant nu are un drept exclusiv de inițiativă. Activitatea domnului Javier Solana a conferit mai multă vizibilitate acestei politici, prin rolul pe care l-a jucat în Balcani și în dezamorsarea crizei iraniene. Pot fi menționate importante acțiuni în Fosta Republică Iugoslavă Macedonia și în Republica Democratică Congo. Politica Europeană de Securitate și de Apărare trebuie să se sprijine pe Politica Externă și de Securitate Comună și invers. Axa diplomatică nu poate fi credibilă decât dacă se bazează pe capacități civile și militare tangibile. Uniunea Europeană va dispune astfel de o gamă de instrumente care îi vor permite să răspundă amenințărilor internaționale și să devină un partener serios pe scena internațională. Nu este vorba de a intra în concurență cu structurile NATO, ci de complementaritate și de consolidare reciprocă.

PESA s-a dezvoltat de fapt în afara cadrului tratatelor și pe baza concluziilor Consiliilor Europene de la Köln și de la Helsinki.

Trebuie semnalată incapacitatea Uniunii Europene de a purta o politică externă comună activă, care să meargă dincolo de faza declarațiilor de sprijin pentru pace, democrație și drepturile omului. Printre motivele acestei incapacități pot fi menționate limitele sistemului celor trei piloni ai Uniunii Europene. Acest sistem conduce la probleme de inconsistență orizontală între primul pilon comunitar și cei doi piloni interguvernamentali (PESC și JAI). Cele mai mari constrângeri sunt cauzate de faptul că instrumentele pilonului comunitar nu pot fi mobilizate pentru a atinge obiectivele specifice ale politicii externe. De fapt, Uniunea Europeană nu folosește suficient pârghiile pilonului comunitar pentru a îndeplini obiectivele de politică externă. Cele 10 miliarde de euro cheltuite în diferite părți ale lumii nu au întărit rolul Uniunii Europene în materie de politică externă. De exemplu, de la mijlocul anilor '90, Uniunea Europeană a fost principalul susținător financiar și politic al Autorității Palestiniene, atitudine care a adus rezultate nesatisfăcătoare în plan politic. S-a ajuns, din păcate, la concluzia că aportul Uniunii Europene a fost mai degrabă nociv, decât util. Nu ar fi incorect să se declare că Uniunea Europeană a contribuit la degradarea situației din Teritoriile Palestiniene, întrucât nu a reușit în rândurile populației palestiniene să facă simțite efectele pozitive ale ajutorului financiar.

Actualmente, Uniunea Europeană încearcă să tragă învățăminte din trecut și să creeze un mecanism internațional, un canal securizat pentru ajutorarea și asistența populației palestiniene.

Domnul De Gucht a declarat că structura cu trei piloni a Uniunii Europene amenință ca sabia lui Damocles asupra politicii externe și de securitate - resursele financiare insuficiente pentru a finanța numărul crescând de operațiuni civile și militare în Europa, Africa și Asia. Cheltuielile legate de acțiunile externe ale primului și celui de-al doilea pilon sunt guvernate de reguli specifice care împiedică în mod serios rolul consistenței orizontale. Există, de asemenea, și problema consistenței verticale - cu alte cuvinte sprijinul inadecvat al politicii externe naționale pentru politica externă a UE. Aceasta din urmă nu este întotdeauna puternic sprijinită de diplomațiile naționale ale statelor membre, în pofida obligațiilor prevăzute în art.11-19 din Tratatul Uniunii Europene. Există adesea teama latentă că o politică externă puternică poate fi în detrimentul influenței și prestigiului național și această temere potențează lipsa voinței politice.

Doamna deputat Florina Ruxandra Jipa (PRM) a declarat că ne aflăm în fața unei crize de legitimitate, întrucât voința politică a cetățenilor reprezentați în mod democratic de parlamentari nu este luată în considerare la nivel

guvernamental. Doamna deputat a dorit să afle poziția domnului de Gucht cu privire la acest subiect.

Domnul de Gucht a răspuns că politica internațională reprezintă un subiect din ce în ce mai discutat în cadrul parlamentelor și al formațiunilor politice. Interesul pentru politica externă este mai degrabă crescând, iar opiniile parlamentarilor sunt luate în considerare. În mod natural, există o diferență între poziția unui parlament și cea a parlamentarilor care aparțin diverselor formațiuni politice. Parlamentarii au tendința de a afirma că guvernele nu țin cont de opinia lor, iar acest lucru se întâmplă inclusiv în cazul dosarelor în care acțiunea guvernamentală poate face obiectul controlului parlamentar.

Doamna deputat Anca Petrescu Mărculeț (PRM) a salutat apelul pe care domnul De Gucht l-a lansat cu privire la cooperarea în materie de politică externă și propunerile pertinente pe care domnia sa le-a făcut în vederea consolidării acestei politici. De asemenea, având în vedere contribuția pe care procesul de extindere al Uniunii Europene l-a avut asupra stabilității continentului european, doamna deputat Petrescu l-a întrebat pe ministrul belgian al afacerilor externe care crede că va fi poziția României în cadrul Uniunii Europene.

Domnul de Gucht a răspuns că extinderea Uniunii Europene este, în opinia sa, cea mai importantă politică a UE, nu numai în ce privește stabilitatea continentului european, dar și în ce privește revitalizarea civilizației europene pe întregul continent, după flagelul comunist care a subjugat vreme de 40 de ani țările Europei de Est. Cetățenii acestor țări sunt ezitanți în fața extinderii, întrucât o percep ca pe un simptom al globalizării, deși, dimpotrivă este chiar răspunsul la globalizare al Uniunii Europene. Grație creării unei piețe interne la frontierele vechii Europe, aceasta a putut să se dezvolte și să furnizeze un răspuns globalizării. Domnia sa a declarat că este în favoarea extinderii europene, cu condiția ca UE să facă față acestui proces, care nu trebuie să se transforme într-o extindere exagerată.

Tratatul de aderare a fost ratificat de cvasimajoritatea statelor membre ale UE. Belgia a făcut acest lucru acum două-trei luni. În mod normal, la 1 ianuarie 2007, România va deveni membru cu drepturi depline al Uniunii Europene. Domnia sa a menționat, de asemenea, că se așteaptă luna octombrie pentru adoptarea Raportului de monitorizare al Comisiei Europene, care speră să conțină progresele pe care le-a făcut România pentru a a adera la data stabilită.

Următorul punct pe ordinea de zi a fost prezentarea și dezbateră comună a raportului Comisiei politice *Noi provocări pentru politica externă europeană de*

apărare și de securitate – răspuns la raportul anual al Consiliului și raportul Comisiei pentru relații parlamentare și publice *Relațiile dintre Adunarea Uniunii Europene Occidentale și Parlamentul European.*

Au luat cuvântul cei doi raportori, Lord Tomlinson (Marea Britanie), respectiv doamna Soledad Becerril (Spania).

Recomandarea nr. 4 din primul raport, care face referire la procesul de extindere al Uniunii Europene, subliniază necesitatea ratificării de către celelalte state membre UE a tratatelor de aderare ale României și Bulgariei la Uniunea Europeană.

Prima zi a sesiunii AUEO s-a încheiat cu discursul domnului Seppo Kaariainen, ministrul finlandez al apărării.

Domnia sa a declarat că Președinția finlandeză a Uniunii Europene va urmări să întărească rolul Uniunii Europene, ca actor global credibil și coerent. Finlanda va examina cu atenție aspectele legate de viitorul Uniunii Europene și va gestiona aceste probleme într-o manieră constructivă.

Doamna deputat Florina Ruxandra Jipa (PRM) l-a întrebat pe ministrul finlandez al apărării ce părere are despre evoluția relațiilor dintre Rusia și Uniunea Europeană și dacă politica externă finlandeză față de Rusia ar putea fi considerată un atu pentru stabilirea unei cooperări mai strânse cu această țară.

Domnul Kaariainen a răspuns că Finlanda dorește ca Rusia și Uniunea Europeană, care sunt doi actori politici majori pe scena internațională, să convină stabilirea unor poziții comune, în spiritul unui parteneriat strategic.

Ziua de 20 iunie a.c a fost deschisă de dezbaterea raportului Comisiei pentru relații parlamentare și publice *Opinia publică și misiunea Althea: la un an de la lansare*, raportor domnul Milos Budin (Italia).

Recomandarea nr.5 din acest raport îndeamnă miniștrii de apărare de a lansa campanii de informare pentru promovarea sprijinirii instruirii forțelor armate în vederea adaptării acestora la noile sarcini care sunt necesare pentru misiunile PESA.

Pe ordinea de zi a urmat discursul domnului Vuk Draskovic, ministrul sârb al afacerilor externe.

Domnia sa a declarat că declararea independenței provinciei Kosovo ar reprezenta o mare greșeală. Toți sârbii din întreaga lume, nu numai cei din Serbia, vor percepe o asemenea decizie ca pe o umilință națională, iar euro-entuziasmul ar putea atinge cote alarmant de scăzute. Forțele politice naționaliste ar prelua probabil puterea,

pentru care Uniunea Europeană, Statele Unite și NATO sunt dușmani. Este clar că victoria acestor forțe politice ar schimba în mod dramatic actuala politică externă a Serbiei, iar potrivit principiului vaselor comunicante, întreaga regiune ar deveni mult mai instabilă.

Doamna deputat Florina Ruxandra Jipa (PRM) l-a întrebat pe domnul Draskovic ce părere are despre suspendarea negocierilor purtate în cadrul Acordului de Stabilizare și Asociere cu Uniunea Europeană.

Celelalte două întrebări au făcut referire la rezolvarea pe cale amiabilă a problemei kosovare, eventual prin convenirea unei strategii menite să asigure protecția cetățenilor sârbi pe teritoriul acestei provincii.

Domnul Draskovic a răspuns că este la latitudinea majorității albaneze să acorde protecție minorității sârbe, deoarece Serbia nu dorește să guverneze în Kosovo. A acorda protecție populației sârbe ar însemna din punctul de vedere al statutului sârb trimiterea poliției și a armatei în Kosovo, lucru pentru care autoritățile de la Belgrad nu sunt pregătite. Aceasta este obligația Uniunii Europene și a Națiunilor Unite, iar statul sârb solicită garanții internaționale pentru respectarea drepturilor sârbilor, garanții pe care comunitatea internațională trebuie să le acorde. Serbia a îndeplinit condițiile pentru a semna acordul de asociere și de stabilizare, cu excepția arestării generalului Mladic. Totuși, Serbia nu se află în poziția de a trimite un mesaj la Bruxelles Comisiei Europene în care să ceară integrarea în Uniunea Europeană și apoi arestarea lui Mladic. Răspunsul previzibil va fi că Serbia trebuie să respecte regulile Uniunii Europene, dacă vrea să se alăture Uniunii Europene. Este corect acest raționament, dar nu și dublul standard când vine vorba de tratamentul aplicat Albaniei. În Albania au fost comise epurări etnice împotriva sârbilor. Când sârbii au făcut același lucru, Serbia a fost bombardată.

Doamna deputat Anca Petrescu Mărculeț (PRM) a atras atenția asupra moțiunii privind respectarea drepturilor minorității române din Serbia depuse în data de 10 octombrie 2005 de către domnul Vlad Cubreacov, membru al Parlamentului Republicii Moldova, și, de asemenea, asupra raportului pe aceeași temă al Human Rights Watch. Doamna deputat a dorit să afle care este poziția statului sârb cu privire la această problemă.

Domnul Draskovic a răspuns că membrii minorității române din Serbia și din Kosovo sunt uneori atacați, ignorați și sunt victime ale huliganilor, dar nu pentru faptul că aparțin unei minorități. Sârbii sunt expuși în mod frecvent unor asemenea incidente în Franța și Germania, dar problema este că această nedreptate se face în numele protejării drepturilor minorităților. Potrivit

domnului Draskovic, provincia Vojvodina are 75% populație sârbă, având șase limbi oficiale, fapt nemaîntâlnit în această zonă a Balcanilor de Vest.

După intervenția ministrului sârb al afacerilor externe a urmat dezbaterea raportului Comisiei de apărare *Aspectele civile ale PESA – răspuns la raportul anual al Consiliului, pregătit de doamna Maria Damanaki (Grecia).*

Potrivit raportorului, dezvoltarea capacităților civile de gestionare a crizelor reprezintă un aspect esențial al Politicii Europene de Securitate și de Apărare. Necesitatea de a acționa dincolo de sfera militară a avut ca rezultat stabilirea Liniilor Directoare ale Uniunii Europene în domeniul operațiunilor externe având natură civilă (European Union Civilian Headline Goal).

A treia secțiune a sesiunii a debutat cu dezbaterea raportului *Securitatea și stabilitatea în regiunea mediteraneeană al Comisiei politice*, raport al **doamnei Elsa Papadimitriou (Grecia).**

Doamna Papadimitriou a declarat că Uniunea Europeană are un interes vital în menținerea unor bune relații cu vecinii săi din zona mediteraneeană, lucru confirmat prin adoptarea Declarației de la Barcelona din 1995. Obiectivul acestui proces este crearea unei zone comune de pace, prosperitate și stabilitate.

După dezbaterea acestui raport, pe agenda de lucru a urmat intervenția **doamnei Dora Bakoyanni**, ministrul grec al afacerilor externe.

Domnia sa a evidențiat ambivalența strategiei Greciei în materie de securitate. În primul rând, obiectivul Greciei este de a contribui la pacea și securitatea mondială, motiv pentru care este de menționat participarea activă în cadrul NATO, a mecanismelor de securitate și de apărare ale UE și, parte a responsabilităților globale delegate de Națiunile Unite. În al doilea rând, strategia Greciei urmărește îndeplinirea obiectivelor în materie de securitate și de stabilitate regională.

Doamna deputat Florina Ruxandra Jipa (PRM) a mulțumit pentru poziția exprimată de doamna ministru cu privire la aderarea României și Bulgariei la Uniunea Europeană și a întrebat dacă **Politica Europeană de Vecinătate** va permite instaurarea în vecinătatea frontierelor europene a unui climat de securitate și de prosperitate. De asemenea, doamna deputat Jipa a întrebat care este poziția Greciei față de **posibila integrare europeană a țărilor din Balcanii de Vest.**

Doamna deputat Anca Petrescu Mărculeț (PRM) a mulțumit, de asemenea pentru poziția exprimată de domnia sa față de aderarea României la Uniunea Europeană. Doamna deputat a dorit să afle care este poziția Parlamentului European cu privire la problema iraniană, în condițiile constituirii în acest

scop a unei alianțe a Uniunii Europene cu Statele Unite ale Americii, China și Rusia.

Doamna Bakoyanni a declarat că este foarte important ca toate țările din Balcanii de Vest să devină membri ai Uniunii Europene. Grecia va coopera cu România și Bulgaria în acest domeniu, iar Serbia are dreptul la un viitor în cadrul Uniunii Europene.

Cu privire la întrebarea doamnei Petrescu, ministrul grec al afacerilor externe a răspuns că în momentul de față Uniunea Europeană conduce negocierile cu Iranul. Din păcate, detaliile propunerii adresate Iranului nu sunt foarte bine cunoscute, dar intenția a fost aceea de a propune o ofertă care cu greu ar putea fi respinsă de Iran. În momentul de față, Europa așteaptă răspunsul Iranului și reafirmă totodată vocația acestui stat la folosirea energiei nucleare în scopuri pașnice.

După intervenția doamnei Bakoyanni, a fost reluată dezbaterea asupra raportului doamnei Elsa Papadimitriou, *Securitatea și stabilitatea în zona mediteraneană.*

Doamna deputat Anca Petrescu Mărculeț (PRM) a declarat că raportul în dezbatere face referire la Adunarea Parlamentară Euromediteraneană, la Procesul de la Barcelona și la relațiile APEM cu Uniunea Europeană, aspecte pe care domnia sa le cunoaște prin participarea activă în 2005 și 2006 la lucrările Comisiei politice, financiare și sociale a APEM. În cadrul acestor reuniuni a fost abordată și problema migrației creierelor, iar doamna deputat Petrescu a întrebat raportorul ce părere are despre acest subiect.

Doamna Elsa Papadimitriou a răspuns că migrația creierelor este un fenomen care s-a observat încă din secolul trecut, o dată cu creșterea sărăciei și a șomajului.

Ordinea de zi a sesiunii a continuat cu dezbaterea raportului Comisiei de apărare *Forțele europene în Afghanistan, raportor Jean-Pierre Kucheida (Franța).*

Domnul Kucheida a subliniat că prezența militară pe teritoriul afgan a 36 de națiuni grupate în cadrul Forței Internaționale de Asistență și de Securitate atestă importanța strategică a Afganistan-ului.

După dezbaterea acestui raport, a urmat intervenția domnului Hikmet Cetin, *Înalt Reprezentant Civil al NATO în Afganistan.*

Domnul Cetin a reamintit faptul că, în anul 2001, Afganistanul nu avea guvern, parlament, armată și nici poliție. Nivelul de alfabetizare în rândul femeilor era cel mai scăzut din lume, aproximativ 10%, iar infrastructurile și clădirile erau în mare parte distruse. După cei patru ani și jumătate petrecuți în Afganistan, putem menționa adoptarea unei Constituții, reîntoarcerea a aproximativ 4 milioane de

refugiați, crearea armatei naționale afgane cu un efectiv de 33 000 de persoane, înființarea poliției locale, lansarea unor proiecte de dezvoltare locală, punerea în circulație a unei noi monede, stabilizarea prețurilor ș.a.m.d.

Doamna deputat Anca Petrescu Mărculeț (PRM) a afirmat că potrivit unui studiu publicat de Institutul de Relații Internaționale din Olanda, suma necesară reconstrucției Afganistanului, în perioada 2002-2010, a fost estimată la 27 de miliarde de euro. Autorii studiului subliniază că prezența militară pe cap de locuitor în Afganistan este considerată insuficientă. De exemplu, Comisia Europeană s-a angajat să contribuie cu 1 miliard de euro în perioada 2002-2006. O mare parte a asistenței este direcționată către proiecte politice guvernamentale, iar populația afgană, care așteaptă din partea comunității internaționale ajutor și protecție, este foarte reticentă. Aceeași neliniște este resimțită și de către unii dintre cetățenii europeni care văd trupele trimise într-un mediu ostil, deși la început a fost vorba despre o misiune de asistență acordată autorităților afgane. Doamna deputat a solicitat lămuriri cu privire la posibilitatea încheierii acestei misiuni la sfârșitul acestui an și a întrebat dacă intervenția în Afganistan a fost făcută cu respectarea drepturilor omului.

Domnul Cetin a subliniat faptul că anul 2006 va fi crucial pentru NATO, că statele care au trimis trupe în Afganistan (3300 de soldați Marea Britanie, 2300 de soldați Canada, 400-600 de soldați România) cunosc pericolele acestei regiuni și chiar acesta este motivul prezenței NATO în Afganistan. Domnul Cetin a spus că trebuie analizată fiecare condiție în parte a statelor care trimit trupe în teatrul de operații, pentru a conferi o mai mare marjă de autoritate comandantului FIAS care se confruntă în mod nemijlocit cu teroriștii afgani. Problema drepturilor omului rămâne delicată, în special privind condiția femeii.

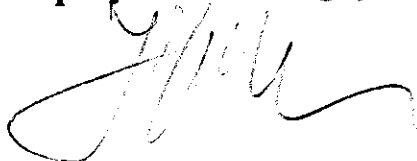
Ziua de 21 iunie a fost dedicată dezbaterii și adoptării a două rapoarte ale Comisiei tehnologice și aerospațiale Cercetarea în domeniul securității în Europa, pregătit de domnul Jose Mendes Bota (Portugalia) și raportul Armele în spațiu, prezentat de domnul Alan Meale (Marea Britanie).

Programul a continuat cu lansarea oficială a noii pagini electronice a Adunării și cu adoptarea raportului baroanei Taylor of Bolton Forțele Europene de Jandarmerie, raport pregătit în cadrul Comisiei de apărare.

Prima parte a celei de-a 52-a sesiuni a Adunării Uniunii Europene Occidentale s-a încheiat cu dezbaterile și adoptarea raportului **Neproliferarea armelor de distrugere în masă** al *doamnei Veenendaal (Olanda)*, raport redactat în cadrul Comisiei politice.

Dep. Florina Ruxandra JIPA,

președintele delegației

Red. Daniel DULCA, consilier DGAE

DGAE

